

500.000 kr. og 380.000 kr. er da heller ikke så ringe.

Til hr. Jens Kirk vil jeg sige: Vi skal nok gøre alt, hvad vi kan, som vi altid har gjort, for at sikre fornuftige vilkår for landbrugserhvervet. Jeg mener virkelig, at når vi ser på de 7 år, vi har haft regeringsansvaret, så har landbrugserhvervet haft mange, mange gode år. Det skal nok også lykkes at fortsætte det, hvis vi holder sammen om en fornuftig erhvervspolitisk udvikling og den stabile økonomiske kurs, som regeringen har fastholdt.

Jens Kirk (V):

For sidste gang skal jeg prøve, om jeg kan afæske statsministeren et svar. Det kunne jo være, at statsministeren måske hjemme en stille stund i sit lønkammer ville prøve at sætte sig ind i, hvad driftsoverskuddet i grunden går til, for mener statsministeren, at det udelukkende er til familiens eget udkomme?

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2197

5) Til statsministeren af:

Kristian Jensen (V):

»Finder statsministeren, at det var en korrekt handling, at Finansministeriets departementschef i forbindelse med finanslovforhandlinger i november 1995 førte selvstændige forhandlinger med Det Konservative Folkeparti?«

Kristian Jensen (V):

Nu fik vi jo en belæring fra statsministeren om, at man ikke skulle spørge til møder, man ikke havde været til. Jeg kan sige, at jeg i hvert fald ikke har været til det møde, som har givet anledning til dette spørgsmål her, nemlig et møde, der blev beskrevet af Mikkel Faurholdt i hans bog »Det Konservative Blodbad«. Spørgsmålet har ikke så meget med De Konservative at gøre. Man kan sige, at det måske heller ikke har så meget med statsministeren at gøre.

Men da statsministeren jo ikke bare er statsminister, men også regeringsleder og dermed ansvarlig for regeringens linje, så vil jeg gerne høre statsministerens kommentar til, om statsministeren finder, at det var en korrekt handling, at Finansministeriets departementschef førte selvstændige forhandlinger i forbindelse

med indgåelse af finansloven, som vi har fået det beskrevet – ikke så meget en kommentar til den konkrete handling, men mere hvad angår det principielle niveau.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Med skam at melde må jeg sige, at jeg ikke har læst bogen. I det hele taget er blodbad noget kedeligt noget. Men lad os nu se.

Jeg vil gerne svare på det principielle spørgsmål. Jeg var glad for, at hr. Kristian Jensen sagde: Kan man ikke få et svar på det principielle spørgsmål? Har det været på egne vegne, eller har det været på finansministerens vegne, der blev handlet?

Jeg har bedt finansministeren om at give mig en bemærkning til det spørgsmål, hr. Kristian Jensen har stillet. Finansministeren har oplyst mig om: »at departementschefen optrådte på vegne af finansministeren med et klart mandat til at forberede de politiske drøftelser.« På den baggrund er jeg derfor også enig med finansministeren i, at handlemåden var korrekt.

Så skal jeg i øvrigt naturligvis henvise til de bemærkninger, der ligger også i folketingssammenhæng fra dengang, og mere har jeg ikke at tilføje af egentlig nyt til sagen.

Kristian Jensen (V):

Jeg kunne godt tænke mig, at statsministeren ville forholde sig lidt mere principielt til grænsen for embedsmænds neutralitet. Det er jo et spørgsmål om, hvad man som embedsmand kan påtage sig af opgaver og stadig væk opretholde den neutralitet, som vi har i det danske politiske system, i vores politiske tradition, hvor det er ministrene, der er de ansvarlige, og hvor det er embedsmændene, der er de neutrale. Er der ikke en vis grænse, man skal passe på ikke at overskride med hensyn til, hvad en departementschef skal indblandes i?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Meget kort til hr. Kristian Jensen: Jeg kan nævne, at betænkningerne fra Folketinget nr. 1309 og 1354 om forholdet mellem ministre og embedsmænd meget godt beskriver det tema, og det vil jeg simpelt hen opfordre til at man studerer. Jeg har ikke mere at tilføje til det spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet.